

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 236

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 22 martie 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 17 din 15 februarie 2023 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991	2–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.54. — Ordin al ministrului apărării naționale pentru modificarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.129/2016 privind stabilirea datelor publice obținute din activitatea hidrografică maritimă care se pun la dispoziția utilizatorilor, a activităților hidrografice, cartografice și de publicare ce se pot desfășura contra cost, precum și a tarifelor aferente acestora	9
783. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru modificarea și completarea Ghidului de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic, 2020—2024, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 323/2020	10–13
784. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru modificarea și completarea Ghidului de finanțare a Programului de stimulare a înnoirii Parcului auto național 2020—2024, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 324/2020	13–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 17**

din 15 februarie 2023

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, obiecție formulată de Președintele României.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 9.053 din 22 decembrie 2022 și constituie obiectul Dosarului nr. 2.925A/2022.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate Președintele României arată că legea criticată are ca obiect de reglementare introducerea unui nou caz de dobândire a cetățeniei române, la cerere, prin completarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991. Astfel, vor putea dobândi cetățenia română și cetățenii străini căsătoriți cu un cetățean român dacă aceștia conviețuiesc în străinătate de cel puțin 10 ani de la data căsătoriei și îndeplinesc celelalte condiții prevăzute de lege.

4. Potrivit expunerii de motive, condițiile de acordare a cetățeniei la cerere fac imposibilă opțiunea dobândirii cetățeniei române de către soții unor cetățeni români care locuiesc împreună cu aceștia în străinătate, în condițiile unei mobilități accentuate a persoanelor în actuala societate. *De lege lata*, cetățenia română se poate acorda, la cerere, persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin, dacă îndeplinește cumulativ condițiile prevăzute de art. 8 alin. (1) din Legea nr. 21/1991.

5. Se consideră că, prin conținutul său normativ, Legea pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 încalcă o serie de principii și dispoziții constituționale pentru motivele care vor fi arătate în continuare.

6. Astfel, art. 1 din legea criticată, cu referire la art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1991, reglementează o nouă modalitate, în plus față de cele deja existente în legea-cadru, de acordare la cerere a cetățeniei române persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin dacă acesta este căsătorit și conviețuiește în străinătate cu un cetățean român de cel puțin 10 ani de la data căsătoriei.

7. Potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 21/1991, în forma în vigoare, *„cetățenia română este legătura și apartenența unei persoane fizice la statul român”*.

8. În cazul legii criticate, prin raportare la exigențele impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, în dimensiunea sa referitoare la calitatea legii, se apreciază că sintagma *„este căsătorit și conviețuiește în străinătate cu un cetățean român, de cel puțin 10 ani de la data căsătoriei”* este lipsită de claritate și precizie, contrar exigențelor constituționale, întrucât din conținutul normei criticate nu reiese cu claritate dacă această perioadă de 10 ani

trebuie să fie una neîntreruptă sau nu, mai ales prin raportare la dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 21/1991.

9. Intervenția legislativă asupra art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1991 nu este corelată cu prevederile art. 8 alin. (3) din același act normativ, care trimite la întregul conținut al art. 8 alin. (1) lit. a), așa încât devine neclar în ce măsură ipoteza normativă a alin. (3) — potrivit căreia cetățeanul străin sau persoana fără cetățenie se află în afara teritoriului statului român pe o perioadă mai mare de 6 luni în cursul unui an, cu consecința neluării în calcul a anului respectiv — va fi compatibilă cu noua soluție legislativă ce are în vedere plasarea titularului cererii în străinătate pe întreaga perioadă de 10 ani de la data căsătoriei.

10. Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 447 din 29 octombrie 2013).

11. Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale referitoare la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, esențial este ca prin folosirea unei tehnici legislative inadecvate, care să nu întrunească cerințele clarității, preciziei, previzibilității și ale accesibilității normei juridice, legiuitorul să fi adus atingere în final unor drepturi, libertăți sau principii de rang constituțional (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 62 din 13 februarie 2018).

12. În situația de față, neclaritatea normei aduce atingere unor principii constituționale care stau la baza instituției cetățeniei și a legăturii juridico-politice dintre cetățeni și statul a cărui cetățenie o dobândesc. În acest sens, printre valorile supreme consacrate la art. 1 alin. (3) din Constituție se numără și drepturile și libertățile cetățenilor români. Unul dintre principiile cetățeniei române este reprezentat de faptul că numai cetățenii români sunt titularii tuturor drepturilor și libertăților consacrate de Constituție, inclusiv ai drepturilor exclusiv politice. Astfel, legătura juridică a unei persoane cu statul român conferă acesteia posibilitatea de a-și exercita și a-i fi protejate toate drepturile și libertățile prevăzute de Constituție.

13. De asemenea, menționând dispozițiile constituționale ale art. 4, ale art. 5 alin. (1) și cele ale art. 16, se arată că toate aceste principii constituționale oferă substanță cetățeniei, atât în accepțiunea acesteia de instituție juridică reglementată prin lege cu caracter organic, cât și în cea de condiție juridică. În situația de față, o reglementare neclară, incompletă și necorelată cu ansamblul reglementărilor în materie nu lipsește doar norma de claritate și precizie, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție, ci se răsfrânge și asupra aplicării altor principii de rang constituțional, precum principiul statului de drept, principiile

constituționale ale cetățeniei și, implicit, principiul egalității în fața legii.

14. Astfel, o neclaritate ce planează asupra unui mod de dobândire a cetățeniei române — element al instituției juridice cu același nume — are efecte în planul condiției juridice a respectivelor persoane, condiție protejată de principiile constituționale enumerate anterior.

15. În concret, neclaritatea menționată este susceptibilă de a crea interpretări diferite ale autorităților chemate să aplice legea — ce ar putea opune incidența art. 8 alin. (3) din Legea nr. 21/1991 — și, în consecință, dificultăți în aplicare și soluții diferite cu privire la cererile de acordare a cetățeniei române unor cetățeni străini sau persoane fără cetățenie, cu așteptări legitime întemeiate pe art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1991. Aceste aspecte contravin principiului constituțional al calității legii. Potrivit jurisprudenței instanței constituționale, chiar dacă formularea legilor nu poate prezenta o precizie absolută, pentru a fi îndeplinite cerințele de predictibilitate, norma juridică trebuie să fie clară și inteligibilă, întrucât cei cărora li se adresează nu trebuie doar să fie informați asupra consecințelor actelor și faptelor lor, ci să înțeleagă și consecințele legale ale acestora.

16. Pe de o parte, soluția legislativă criticată nu poate fi considerată o derogare implicită de la dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 21/1991, prin raportare la dispozițiile Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care la art. 63, intitulat „Norma derogatorie”, prevede că pentru instituirea unei norme derogatorii se va folosi formula „*prin derogare de la...*”, urmată de menționarea reglementării de la care se derogă, derogarea făcându-se numai printr-un act normativ de nivel cel puțin egal cu cel al reglementării de bază.

17. Mai mult, nu sunt aplicabile nici dispozițiile art. 67 alin. (1) și (3) din Legea nr. 24/2000, intitulat „Evenimentele legislative implicite”, potrivit cărora, în cazuri deosebite, în care la elaborarea și adoptarea unei reglementări nu a fost posibilă identificarea tuturor normelor contrare, se poate prezuma că acestea au făcut obiectul modificării, completării ori abrogării lor implicite. Evenimentele legislative implicite nu sunt recunoscute în cazul actelor normative speciale ale căror dispoziții nu pot fi socotite modificate, completate sau abrogate nici prin reglementarea generală a materiei, decât dacă acest lucru este exprimat expres. În ceea ce privește norma criticată, nu există un caz deosebit care să nu fi permis identificarea normei contrare de la art. 8 alin. (3) din Legea nr. 21/1991, având în vedere că intervenția legislativă vizează completarea ipotezelor de la art. 8 alin. (1) lit. a) din cuprinsul aceluiași act normativ.

18. În consecință, în absența unei derogări de la norma menționată, fie ea expresă, fie implicită, cele două dispoziții apar ca fiind contradictorii, afectându-se astfel principiul calității legii consacrat de art. 1 alin. (5) din Constituție.

19. Pe de altă parte, în situația în care completarea normei criticate ar reprezenta o derogare implicită de la art. 8 alin. (3) din Legea nr. 21/1991, este neclar dacă soțul unui cetățean român ar trebui să facă dovada că timp de 10 ani de la data încheierii căsătoriei conviețuirea a fost neîntreruptă în străinătate sau dacă poate cumula perioade de conviețuire în străinătate cu perioade de conviețuire în România.

20. Având în vedere situațiile reglementate în prezent de art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1991, este neclar și dacă, prin completarea dispoziției menționate, termenul de 10 ani de conviețuire în străinătate se raportează la momentul unei căsătorii încheiate potrivit legii române sau încheiate potrivit legii statului cetățeanului străin sau a unui stat terț, situație ce poate ridica problema recunoașterii sale în România.

21. Față de cele de mai sus, ținând cont și de importanța domeniului reglementat, domeniu rezervat legii organice, potrivit art. 5 alin. (1) din Constituție, era cu atât mai necesară definirea

cu claritate a tuturor ipotezelor normative și a condițiilor în care cetățenia română poate fi dobândită la cerere, o reglementare lacunară sau neclară fiind contrară art. 1 alin. (5) în dimensiunea sa referitoare la calitatea legii, prin raportare la art. 1 alin. (3) și art. 4 din Constituție.

22. Cu privire la art. II din legea criticată, se arată că această normă dispune republicarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, or, intervenția legislativă este nesemnificativă pentru a atrage obligația republicării. În acest sens, se menționează că, potrivit art. 70 din Legea nr. 24/2000, intitulat „Republicarea”, doar actele normative modificate sau completate în mod substanțial se republică, având la bază dispoziția cuprinsă în actul de modificare, respectiv de completare. Față de această prevedere, se consideră că soluția republicării este contrară normelor de tehnică legislativă, având în vedere că, prin legea criticată, actul normativ de bază — Legea nr. 21/1991 — nu este modificat sau completat substanțial, așa cum impun normele de tehnică legislativă.

23. În considerarea argumentelor expuse, Președintele României solicită să se admită sesizarea de neconstituționalitate și să se constate că Legea pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 este neconstituțională.

24. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele lor de vedere.

25. **Guvernul**, cu Adresa nr. 5/9.422/2022, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 646 din 2 februarie 2023, a transmis punctul său de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991.

26. Astfel, se afirmă că în Raportul explicativ al Convenției europene asupra cetățeniei, comentariul cu privire la art. 5 paragraful 1, se arată că, de principiu, „*însăși natura atribuirii cetățeniei impune statelor să stabilească anumite criterii pentru a-și determina propriii cetățeni. Aceste criterii ar putea avea ca rezultat, în anumite cazuri, un tratament mai preferențial în domeniul cetățeniei. Exemple comune de motive justificate de diferențiere sau tratament preferențial sunt cerința cunoașterii limbii naționale pentru a fi naturalizat și dobândirea facilitată a cetățeniei datorită descendenței sau a locului de naștere. Convenția însăși, în temeiul articolului 6, paragraful 4, prevede facilitarea dobândirii cetățeniei în anumite cazuri*”. În consecință, rezultă că stabilirea condițiilor în care poate fi acordată cetățenia română sub forma unui tratament favorabil ce ar putea privi legături de familie constituie opțiunea legiuitorului.

27. Reglementări de aceeași natură se regăsesc și în legile altor state (de exemplu, Italia); în alte state însă, soțul unui cetățean trebuie să urmeze aceiași pași ca toți ceilalți solicitanți de cetățenie, neexistând o procedură specială pentru aceste persoane. În Italia, datorită preocupării generale cu privire la unitatea familiei care caracterizează societatea italiană, legea în materie de cetățenie prevede: „*Art. 5 — Străinul sau soțul apatrid al unui cetățean italian poate dobândi cetățenia italiană dacă, după căsătorie, locuiește legal de cel puțin doi ani pe teritoriul Republicii sau trei ani de la data căsătoriei, dacă locuiește în străinătate, în cazul în care, la adoptarea decretului prevăzut la art. 7 alin. (1), nu a intervenit desfacerea, anularea sau încetarea efectelor civile ale căsătoriei și nu a intervenit separarea personală a soților. (2) Termenele menționate la alineatul (1) se reduc la jumătate în cazul în care soții au copii naturali sau adoptați.*”

28. Se arată că art. 8 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, a cărei modificare a fost realizată prin legea criticată, reglementează însă dobândirea cetățeniei române pe bază de ședere pe teritoriul României (prin naturalizare), care reprezintă reglementarea generală în materie de acordare la cerere a cetățeniei române.

29. Termenele legale de ședere prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1991 sunt expresia unei trăsături specifice conceptului de naturalizare, înțeles ca un proces transformator prin care un străin devine membru cu drepturi depline al unei comunități politice naționale, prin acordarea cetățeniei, în urma integrării acestuia în comunitatea respectivă. Așadar, cerința locuirii statornice în România pe durata minimă prescrisă de lege apare ca un indicator de integrare pentru imigrantul solicitant de cetățenie, alături de cunoașterea limbii române.

30. Însă modificarea adoptată prin legea criticată creează un regim de acordare a cetățeniei române distinct de cel al cetățeniei acordate pe bază de ședere, având drept situație premisă calitatea de soț al unui cetățean român a persoanei solicitante și conviețuirea în străinătate a celor doi soți (ceea ce subînțelege locuirea statornică în străinătate a soților, iar nu în România).

31. Pentru aceste motive, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, Guvernul apreciază că era necesar ca ipoteza reglementată să fie cuprinsă într-un articol distinct de art. 8, urmând a face trimitere la îndeplinirea de către solicitant a condițiilor prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. b)—g).

32. De asemenea, având în vedere faptul că ipoteza în discuție constituie de fapt o excepție de la prevederile art. 8 din lege, reglementând o ipoteză specifică de acordare la cerere a cetățeniei române, era necesar ca reglementarea să prevadă dacă, în ipoteza respectivă, solicitantul are obligația de a-și stabili domiciliul în țară sau și-l poate menține în străinătate, întrucât ipoteza dobândirii cetățeniei române în temeiul art. 8 din lege (acordarea cetățeniei pe bază de ședere) impune obligația solicitantului de a avea domiciliul în țară. Textul constituțional instituie o obligație generală, impusă tuturor subiectelor de drept, inclusiv autorității legiuitoare, care trebuie să se asigure că activitatea de legiferare se realizează în limitele și în concordanță cu Legea fundamentală și, totodată, să asigure calitatea legislației. Aceasta întrucât, pentru a respecta legea, ea trebuie cunoscută și înțeleasă, iar pentru a fi înțeleasă, trebuie să fie suficient de precisă și previzibilă, așadar trebuie să ofere securitate juridică destinatarilor săi.

33. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a reținut că o trăsătură esențială a statului de drept o constituie supremația Constituției și obligativitatea respectării legii, iar una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative. În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat. Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 10 ianuarie 2014). Guvernul arată că analiza comparativă a modificărilor aduse prin legea criticată și a prevederilor alin. (3) al art. 8 relevă o antinomie, în sensul că, deși art. 8, în ansamblu, reglementează acordarea cetățeniei pe bază de ședere pe teritoriul României, reglementarea propusă prevede acordarea cetățeniei având drept situație premisă calitatea de soț al unui cetățean român a persoanei solicitante și conviețuirea în străinătate a celor doi soți, motiv pentru care pot subsista o serie de indicii de neconstituționalitate.

34. Pe de altă parte, din redactarea normei cuprinse la art. 1 din legea criticată rezultă că soțul unui cetățean român nu poate invoca beneficiul cumulării perioadei de conviețuire în străinătate cu perioada de conviețuire în România, concluzie ce rezultă în mod neechivoc din utilizarea în text a conjuncției disjunctive „sau”, ipotezele enumerate în cuprinsul art. 8 alin. (1) lit. a) fiind

distincte, cu individualitate proprie. Însă, din perspectiva art. 6 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, ce impune condiția ca actele normative „să prevadă reguli necesare, suficiente și posibile”, „care să conducă la o cât mai mare eficiență legislativă”, o soluție care să prevadă că durata conviețuirii soților pe teritoriul României se poate cumula cu durata conviețuirii în străinătate este cu atât mai mult în spiritul legii, conviețuirea în România fiind un indicator de integrare a solicitantului de cetățenie mult mai puternic decât cel al conviețuirii în străinătate.

35. În ceea ce privește critica potrivit căreia este neclar dacă termenul de 10 ani de conviețuire în străinătate se raportează la momentul unei căsătorii încheiate potrivit legii române sau încheiate potrivit legii statului cetățeanului străin sau a unui stat terț, situație ce poate ridica problema recunoașterii sale în România, se apreciază că aceasta este neîntemeiată, întrucât legea adoptată nu distinge între ipotezele evidențiate anterior, urmând a se aplica principiul de drept *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*.

36. De asemenea, starea civilă și actele de stare civilă beneficiază de o reglementare detaliată în Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă și în art. 98—103 din Codul civil. Astfel, cu privire la actele de stare civilă ale cetățenilor români, întocmite de autoritățile străine (în cazul de față căsătoria), Legea nr. 119/1996 reglementează în cuprinsul art. 41 înscrierea sau transcrierea acestora în registrele de stare civilă române, fiindu-le astfel recunoscută valoarea de mijloace de probă a stării civile pe care o au actele de stare civilă întocmite de autoritățile române. În consecință, rezultă că doar dacă actul de căsătorie întocmit de autoritățile străine a fost înscris sau transcris în registrele de stare civilă române, căsătoria fiind astfel recunoscută în mod oficial de statul român, acesta are putere doveditoare în țară, inclusiv în raporturile cu Comisia pentru cetățenie din cadrul Autorității Naționale pentru Cetățenie.

37. În ceea ce privește critica adusă art. 11 din legea criticată, care impune republicarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, Guvernul arată că, potrivit art. 70 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, actul normativ modificat sau completat în mod substanțial se republică, având la bază dispoziția cuprinsă în actul de modificare, respectiv de completare.

38. Așadar, condiția nu doar necesară, ci și suficientă pentru republicarea actului normativ este aceea ca acesta să fie „modificat sau completat în mod substanțial”, fără însă ca legiuitorul să fi impus cerința ca o astfel de modificare ori completare să fie efectul unui singur act normativ de amendare a actului normativ inițial. O astfel de situație poate apărea ca efect al mai multor acte normative care, în mod succesiv, au adus modificări sau completări substanțiale actului normativ respectiv. Or, după republicarea realizată în anul 2010, Legea cetățeniei române nr. 21/1991 a fost amendată printr-un număr de 6 acte de reglementare primară — Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, Legea nr. 44/2013 pentru modificarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, Legea nr. 1/2017 privind eliminarea unor taxe și tarife, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 65/2017 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 82/2021 pentru completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, cele mai consistente modificări și completări fiind aduse legii prin cele trei ordonanțe emise de către Guvern, astfel că, în scopul asigurării accesibilității legii, republicarea dispusă prin art. 11 al legii criticate nu numai că nu contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, ci, dimpotrivă, dă expresie acestora.

39. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au transmis Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

40. La dosarul cauzei a fost depus, sub formă de *amicus curiae*, un înscris din partea inițiatorului propunerii legislative pentru completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, domnul senator Robert-Marius Cazanciuc — vicepreședinte al Senatului României, prin care acesta susține, în esență, că textul legii așa cum a fost adoptat nu vine în contradicție cu niciun articol din Legea fundamentală, reglementarea condițiilor de acordare a cetățeniei fiind exclusiv o chestiune de oportunitate, așa cum statuează art. 5 alin. (1) din Constituție.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

41. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie dispozițiile Legii pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, lege adoptată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 23 noiembrie 2022, dispoziții care au următorul conținut:

„**Art. I.** — *La articolul 8 alineatul (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, cu modificările și completările ulterioare, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:*

«a) *s-a născut și domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României sau, deși nu s-a născut pe acest teritoriu, domiciliază în condițiile legii pe teritoriul statului român de cel puțin 8 ani sau, în cazul în care este căsătorit și conviețuiește cu un cetățean român, de cel puțin 5 ani de la data căsătoriei, sau este căsătorit și conviețuiește în străinătate cu un cetățean român, de cel puțin 10 ani de la data căsătoriei.»*

Art. II. — *Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificarea adusă prin prezenta lege, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.»*

42. **În motivarea obiecției de neconstituționalitate** Președintele României susține că prevederile legii criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept și ale alin. (5) potrivit căruia „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, ale art. 4 referitor la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, ale art. 5 alin. (1) privind cetățenia și ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

43. **Analizând admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate**, Curtea reține că are obligația verificării îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a obiecției de neconstituționalitate prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, care trebuie realizată sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale, din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordine, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea în acest sens Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018, paragraful 27).

44. Sub aspectul titularului dreptului de sesizare, Curtea constată că obiecția care formează obiectul Dosarului nr. 2.925A/2022 îndeplinește condiția de admisibilitate prevăzută de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, aceasta fiind formulată de Președintele României, care, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind, așadar, îndeplinită această primă condiție de admisibilitate.

45. Sub aspectul termenului de sesizare, Curtea reține că, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „*În vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului. În cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de două zile*”.

46. Așa cum a reținut Curtea la paragraful 70 al Deciziei nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, o sesizare a Curții Constituționale: (i) va fi întotdeauna admisibilă dacă se realizează în interiorul termenelor legale de 5 zile, respectiv 2 zile, prevăzute de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992; (ii) va fi admisibilă după depășirea termenului legal prevăzut de Legea nr. 47/1992, în interiorul termenelor de promulgare de 20 de zile, respectiv 10 zile, prevăzute de art. 77 alin. (1) și (3) din Constituție, însă condiționat de nepromulgarea legii; (iii) va fi admisibilă în ipoteza întreruperii termenului de promulgare, ca urmare a formulării în prealabil a unei alte sesizări de neconstituționalitate, doar dacă s-a realizat în interiorul termenului de promulgare de 20 de zile, respectiv de 10 zile, pe care titularul sesizării l-ar fi avut la dispoziție ipotetic, dacă nu ar fi intervenit cazul de întrerupere a procedurii promulgării. Dimpotrivă, dacă nu sunt întrunite condițiile cu privire la termenele stabilite de lege și de Constituție, sesizarea Curții va fi respinsă ca inadmisibilă.

47. Prin urmare, Curtea observă că Legea pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 a fost adoptată, în procedură ordinară, de Camera Deputaților, Cameră decizională, la data de 23 noiembrie 2022, a fost depusă la secretarul general al Senatului pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității sale la aceeași dată, respectiv 23 noiembrie 2022, iar la secretarul general al Camerei Deputaților la data de 28 noiembrie 2022, trimisă la Președintele României pentru promulgare la data de 5 decembrie 2022 și înregistrată la Curtea Constituțională la data de 22 decembrie 2022. Într-o atare situație, luând act de faptul că sesizarea de neconstituționalitate a fost formulată în termenul de 20 de zile prevăzut de art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării termenului în care poate fi sesizată instanța de control constituțional.

48. Sub aspectul obiectului sesizării, Curtea constată că aceasta vizează o lege nepromulgată, și anume Legea pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, adoptată de Camera Deputaților, în procedură ordinară, în calitate de Cameră decizională, la data de 23 noiembrie 2022.

49. Prin urmare, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, 10, 15 și 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

50. Cu titlu prealabil, din perspectiva modificărilor legislative preconizate, Curtea reține că în expunerea de motive a propunerii legislative se arată că în ultimele decenii mulți cetățeni români s-au căsătorit cu cetățeni străini și locuiesc în

afara țării. Soții acestora, cetățeni străini, deși nu au domiciliat niciodată în România, au învățat limba română, împărtășesc valori și tradiții românești, dovedesc cunoaștere și interes pentru cultura și istoria poporului român, sunt atașați civilizației noastre. Unii dintre ei dovedesc, prin atitudine, loialitate față de statul român și ar dori să dobândească cetățenia română, dar legea cetățeniei în vigoare le condiționează îndeplinirea acestei dorințe de o ședere îndelungată pe teritoriul României, ceea ce, în condițiile mobilității accentuate a oamenilor în societatea modernă, face practic imposibilă această opțiune, lipsind statul român de cetățeni care ar putea avea contribuții importante la protejarea și promovarea culturii, civilizației și spiritualității românești. În cadrul acestor familii mixte, însăși conviețuirea îndelungată a soților creează premisele unor legături spirituale strânse ale soților cetățenilor români cu tradițiile și cultura românească, iar acordarea cetățeniei române, la cererea acestora, ar însemna transformarea acestor legături spirituale strânse în raporturi de cetățenie cu statul român. Astfel, legea supusă controlului de constituționalitate reglementează o nouă modalitate de acordare, la cerere, a cetățeniei române, stabilind că poate dobândi cetățenia română persoana fără cetățenie sau cetățeanul străin care este căsătorit și conviețuiește în străinătate cu un cetățean român de cel puțin 10 ani de la data căsătoriei. În acest sens, se modifică art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, stabilind că cetățenia română se poate acorda, la cerere, persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin, dacă „s-a născut și domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României sau, deși nu s-a născut pe acest teritoriu, domiciliază în condițiile legii pe teritoriul statului român de cel puțin 8 ani sau, în cazul în care este căsătorit și conviețuiește cu un cetățean român, de cel puțin 5 ani de la data căsătoriei, sau este căsătorit și conviețuiește în străinătate cu un cetățean român, de cel puțin 10 ani de la data căsătoriei”.

51. **Analizând obiecția de neconstituționalitate**, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor constituționale ale art. 5, cetățenia română se dobândește, se păstrează sau se pierde în condițiile prevăzute de legea organică, neputând fi retrasă aceluia care a dobândit-o prin naștere. Art. 5 privind cetățenia este cuprins în titlul I — *Principii generale* — din Constituție.

52. La nivel infraconstituțional, reglementarea-cadru în materie de cetățenie o reprezintă Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, cu modificările și completările ulterioare, care stabilește modurile de acordare și pierdere a cetățeniei române, procedura de soluționare a cererilor de acordare a cetățeniei române, cea a retragerii cetățeniei române, procedura aprobării renunțării la cetățenia română, termenele pentru derularea activităților procedurale, precum și autoritățile care au competență în această materie. Astfel, potrivit art. 1 din Legea nr. 21/1991, cetățenia română este legătura și apartenența unei persoane fizice la statul român, cetățenii români sunt egali în fața legii, numai ei vor fi admiși în funcțiile publice civile și militare, și se bucură de protecția statului român. Potrivit reglementării-cadru în materie, cetățenia română se dobândește prin trei modalități: prin naștere, adopție și acordare la cerere.

53. Cât privește modalitatea acordării la cerere a cetățeniei române, de lege lata, potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr. 21/1991, „Cetățenia română se poate acorda, la cerere, persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin, dacă îndeplinește următoarele condiții: a) s-a născut și domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României sau, deși nu s-a născut pe acest teritoriu, domiciliază în condițiile legii pe teritoriul statului român de cel puțin 8 ani sau, în cazul în care este căsătorit și conviețuiește cu un cetățean român, de cel puțin 5 ani de la data căsătoriei; b) dovedește, prin comportament, acțiuni și atitudine, loialitate față de statul român, nu întreprinde sau sprijină acțiuni

împotriva ordinii de drept sau a securității naționale și declară că nici în trecut nu a întreprins asemenea acțiuni; c) a împlinit vârsta de 18 ani; d) are asigurate în România mijloace legale pentru o existență decentă, în condițiile stabilite de legislația privind regimul străinilor; e) este cunoscut cu o bună comportare și nu a fost condamnat în țară sau în străinătate pentru o infracțiune care îl face nedemn de a fi cetățean român; f) cunoaște limba română și posedă noțiuni elementare de cultură și civilizație românească, în măsură suficientă pentru a se integra în viața socială; g) cunoaște prevederile Constituției României și imnul național”.

54. Legea pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, lege supusă controlului de constituționalitate a priori, reglementează o nouă ipoteză de acordare, la cerere, a cetățeniei române, stabilind că poate dobândi cetățenia română persoana fără cetățenie sau cetățeanul străin care este căsătorit și conviețuiește în străinătate cu un cetățean român de cel puțin 10 ani de la data căsătoriei.

55. **Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 1 din legea supusă controlului de constituționalitate, prin raportare la exigențele impuse de art. 1 alin. (5) din Constituție, în dimensiunea sa referitoare la calitatea legii**, autorul sesizării susține, în esență, că sintagma „este căsătorit și conviețuiește în străinătate cu un cetățean român, de cel puțin 10 ani de la data căsătoriei” este lipsită de claritate și previzibilitate, întrucât din conținutul normei criticate nu reiese cu claritate dacă această perioadă de 10 ani trebuie să fie una neîntreruptă sau nu, mai ales prin raportare la dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 21/1991, potrivit căruia „Dacă cetățeanul străin sau persoana fără cetățenie care a solicitat să i se acorde cetățenia română se află în afara teritoriului statului român o perioadă mai mare de 6 luni în cursul unui an, anul respectiv nu se ia în calcul la stabilirea perioadei prevăzute la alin. (1) lit. a)”.

56. Examinând dispozițiile legii criticate, din perspectiva îndeplinirii cerințelor de claritate a legii, Curtea reține jurisprudența sa referitoare la art. 1 alin. (5) din Constituție, cu privire la principiul calității actelor normative, potrivit căreia una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013). În același sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că legea trebuie, într-adevăr, să fie accesibilă justițiabilului și previzibilă în ceea ce privește efectele sale. Pentru ca legea să satisfacă cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de

exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit, pentru a oferi persoanei o protecție adecvată împotriva arbitrarului (a se vedea Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragraful 52, și Hotărârea din 25 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*, paragraful 66). De aceea, o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, el să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita (a se vedea în acest sens Decizia nr. 72 din 29 ianuarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 2 mai 2019, paragraful 52, și Decizia nr. 404 din 21 septembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1092 din 14 noiembrie 2022, paragraful 36).

57. Aplicând aceste considerente de principiu la cauza de față, Curtea constată că art. I din legea criticată nu oferă suficiente repere pentru ca destinatarii normei — autoritățile competente în domeniul cetățeniei — să poată aplica, sub aspectul calculului termenului de 10 ani, dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate. Sintagma „*este căsătorit și conviețuiește în străinătate cu un cetățean român, de cel puțin 10 ani de la data căsătoriei*” din cuprinsul art. I din legea criticată este lipsită de claritate și previzibilitate, întrucât din cuprinsul legii criticate nu reiese dacă această perioadă de 10 ani trebuie să fie una neîntreruptă sau nu, mai ales prin raportare la dispozițiile art. 8 alin. (3) din Legea nr. 21/1991 care fac trimitere la lit. a) a alin. (1), fără a distinge cu privire la vreo ipoteză din cele reglementate.

58. În prezenta cauză, Curtea constată că legiuitorul a ignorat aceste norme, astfel că, dacă ar intra în vigoare, dispozițiile art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1991, astfel cum sunt prevăzute de legea supusă controlului de constituționalitate (potrivit căroră cetățenia română se poate acorda, la cerere, și persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin, dacă este căsătorit și conviețuiește în străinătate cu un cetățean român de cel puțin 10 ani de la data căsătoriei), ar reglementa o soluție legislativă contradictorie cu cea prevăzută de alin. (3) al art. 8 din lege [potrivit căruia dacă cetățeanul străin sau persoana fără cetățenie care a solicitat să i se acorde cetățenia română se află în afara teritoriului statului român o perioadă mai mare de 6 luni în cursul unui an, anul respectiv nu se ia în calcul la stabilirea perioadei prevăzute la alin. (1) lit. a)], împrejurare ce ar fi de natură să genereze confuzie și incertitudine cu privire la modul de interpretare și aplicare.

59. Referitor la acest aspect, prin Decizia nr. 873 din 9 decembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 15 ianuarie 2021, paragraful 31, Curtea a reținut că, în activitatea de legiferare, legiuitorul este ținut de obligația de a respecta normele de tehnică legislativă, astfel că, potrivit art. 17 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, cu modificările și completările ulterioare, în vederea asanării legislației active, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative trebuie să dispună abrogarea expresă a dispozițiilor legale „*care înregistrează aspecte de contradictorialitate cu reglementarea preconizată*”.

60. Mai mult, având în vedere normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, respectiv art. 63 din Legea nr. 24/2000, potrivit căroră „*Pentru instituirea unei norme*

derogatorii se va folosi formula «prin derogare de la...», urmată de menționarea reglementării de la care se derogă”, precum și faptul că dispozițiile art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1991, astfel cum sunt prevăzute de legea supusă controlului de constituționalitate, nu prevăd o derogare de la prevederile alin. (3) al art. 8 din Legea nr. 21/1991, Curtea constată că art. I din legea supusă controlului de constituționalitate nu poate fi calificat ca normă derogatorie.

61. Având în vedere cele menționate, Curtea constată că art. I din Legea pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 contravine exigențelor constituționale prevăzute de art. 1 alin. (5), în componentele referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.

62. **Cât privește susținerea potrivit căreia este neclar și dacă, prin completarea dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1991, termenul de 10 ani de conviețuire în străinătate se raportează la momentul unei căsătorii încheiate potrivit legii române sau încheiate potrivit legii statului cetățeanului străin sau a unui stat terț**, situație ce poate ridica problema recunoașterii sale în România, Curtea constată că aceasta reprezintă o chestiune de aplicare a legii.

63. Astfel, Curtea reține că, potrivit legislației naționale, căsătoria este uniunea liber consfințită între un bărbat și o femeie încheiată în condițiile legii în scopul de a se întemeia o familie [art. 259 alin. (1) și (2) din Codul civil], condițiile de fond cerute pentru încheierea valabilă a căsătoriei fiind reglementate de dispozițiile art. 271—277 din Codul civil. De asemenea, potrivit art. 2.586, cu denumirea marginală *Legea aplicabilă condițiilor de fond ale căsătoriei din Codul civil*, „(1) *Condițiile de fond cerute pentru încheierea căsătoriei sunt determinate de legea națională a fiecăruia dintre viitorii soți la momentul celebrării căsătoriei. (2) Dacă una dintre legile străine astfel determinată prevede un impediment la căsătorie care, potrivit dreptului român, este incompatibil cu libertatea de a încheia o căsătorie, acel impediment va fi înlăturat ca inaplicabil în cazul în care unul dintre viitorii soți este cetățean român și căsătoria se încheie pe teritoriul României*”.

64. În prezenta cauză, art. I din legea criticată, cu referire la art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1991, prevede îndeplinirea cumulativă a condițiilor de a fi căsătorit și a conviețui, respectiv că cetățenia română se poate acorda, la cerere, persoanei fără cetățenie sau cetățeanului străin dacă „[...] *este căsătorit și conviețuiește în străinătate cu un cetățean român, de cel puțin 10 ani de la data căsătoriei*”, iar potrivit art. 41 alin. (1) și (2) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 339 din 18 mai 2012, actele de stare civilă ale cetățenilor români, întocmite de autoritățile străine, au putere doveditoare în țară numai dacă sunt transcrise în registrele de stare civilă române, iar cetățeanul român este obligat ca, în termen de 6 luni de la înregistrarea actului sau faptului de stare civilă la autoritățile străine, respectiv de la data dobândirii/redobândirii cetățeniei române, să solicite transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale competent/competente ori la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României. Ca atare, față de cadrul legislativ menționat, Curtea constată că, indiferent de legea străină în temeiul căreia s-a încheiat căsătoria dintre un cetățean român și un cetățean străin sau o persoană fără cetățenie, cetățeanul român este obligat ca, în termen de 6 luni de la înregistrarea actului de stare civilă la autoritățile străine, să solicite transcrierea certificatelor/extraselor de stare civilă la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau la primăria unității administrativ-teritoriale competent/competente ori la misiunile diplomatice sau oficiile consulare de carieră ale României.

65. Referitor la critica de neconstituționalitate a art. I din Legea pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, prin raportare la art. 5 alin. (1) din Constituție, și reținând cele mai sus analizate, Curtea constată că lipsa de claritate și previzibilitate a art. I din legea supusă controlului de constituționalitate determină și nesocotirea principiilor constituționale ale cetățeniei consacrate de art. 5 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit cărora cetățenia română se dobândește, se păstrează sau se pierde în condițiile prevăzute de legea organică. Or, având în vedere importanța domeniului reglementat — cetățenia —, domeniu rezervat legii organice, se impune definirea cu claritate a tuturor ipotezelor normative și a condițiilor în care cetățenia română poate fi dobândită la cerere. Ca atare, dispozițiile art. I din Legea pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 contravin și art. 5 alin. (1) din Constituție.

66. Cu privire la critica de neconstituționalitate a art. II din Legea pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, autorul sesizării arată că, potrivit art. 70 din Legea nr. 24/2000, intitulat „Republicarea”, doar actele normative modificate sau completate în mod substanțial se republică având la bază dispoziția cuprinsă în actul de modificare, respectiv de completare. Față de această prevedere, în cauză, se consideră că soluția republicării este contrară normelor de tehnică legislativă, având în vedere că, prin legea criticată, actul normativ de bază, respectiv Legea cetățeniei române nr. 21/1991, nu este modificat sau completat substanțial, așa cum impun normele de tehnică legislativă.

67. Referitor la această susținere, Curtea reține că, potrivit art. 58 alin. (1) din Legea nr. 24/2000, după intrarea în vigoare a unui act normativ, pe durata existenței acestuia pot interveni diferite evenimente legislative, cum sunt: modificarea, completarea, abrogarea, republicarea, suspendarea sau altele asemenea.

68. Prin Decizia nr. 78 din 10 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 207 din 2 martie 2021, paragraful 68, Curtea a reținut că republicarea actului normativ se circumscrie noțiunii de „*eveniment legislativ*” și reprezintă o activitate oficială care constă în realizarea de către emitenți a unei noi forme a actului normativ, prin includerea tuturor intervențiilor legislative la care a fost supusă forma originală

71. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că dispozițiile art. I din Legea pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 sunt neconstituționale.

2. Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile art. II din Legea pentru modificarea art. 8 alin. (1) lit. a) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitiv și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 februarie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE

ORDIN

**pentru modificarea Ordinului ministrului apărării naționale nr. M.129/2016
privind stabilirea datelor publice obținute din activitatea hidrografică maritimă
care se pun la dispoziția utilizatorilor, a activităților hidrografice, cartografice și de publicare
ce se pot desfășura contra cost, precum și a tarifelor aferente acestora**

Pentru aplicarea prevederilor art. 14 din Legea nr. 395/2004 privind activitatea hidrografică maritimă,
în temeiul dispozițiilor art. 40 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării
Naționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul apărării naționale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul ministrului apărării naționale nr. M.129/2016 privind stabilirea datelor publice obținute din activitatea hidrografică maritimă care se pun la dispoziția utilizatorilor, a activităților hidrografice, cartografice și de publicare ce se pot desfășura contra cost, precum și a tarifelor aferente acestora, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 910 din 11 noiembrie 2016, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 1 litera A, punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. DH-100, Manualul navigatorului, volumul 1, volumul 2 și volumul 3 = 50 euro/volum;”.

2. La anexa nr. 3, litera B se modifică și va avea următorul cuprins:

„B. Tarife pentru serviciul de semnalizare maritimă prin faruri:

1. Serviciul de semnalizare maritimă prin faruri pentru navele care intră în porturi românești sau tranzitează teritoriul național prin brațele Dunării, Sulina și Sfântu Gheorghe:

- a) nave maritime = 0,03 euro/UTB*/GRT**;
- b) nave pescadoare = 0,02 euro/UTB/GRT.

2. Taxa se percepe pentru fiecare intrare în port sau tranzitare a teritoriului național prin brațele Dunării, Sulina și Sfântu Gheorghe.

3. Sunt exceptate de la plata serviciului de semnalizare maritimă prin faruri următoarele nave: navele militare, navele guvernamentale, navele tehnice portuare, navele aparținând autorităților publice de supraveghere și control, navele de salvare marină, navele pompier, navele spital, navele de cercetare marină, navele de agrement și navele aflate în probe. În categoria navelor tehnice portuare sunt incluse remorchere, împingătoare, drage, pilotine, nave pentru semnalizarea căilor navigabile, nave hidrografice, spărgător de gheață, nave de depoluare, nave de asistență subacvatică, macarale plutitoare, docuri plutitoare, stații de combustibil și de pompare.

* UTB = unitate de tonaj brut (GT — gross tonnage), conform Convenției internaționale asupra măsurării tonajului navelor, încheiată la Londra la 23 iunie 1969;

** GRT (gross register tonnage) = tonaj registru brut, definit ca volumul total al spațiilor închise de la bordul navei.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru modificarea și completarea Ghidului de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic, 2020—2024, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 323/2020**

Luând în considerare Referatul de aprobare al Administrației Fondului pentru Mediu nr. 21/ALA din 16.03.2023 pentru modificarea și completarea Ghidului de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic, 2020—2024, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 323/2020,

în temeiul prevederilor art. 12 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor, de a scoate la licitație certificatele de emisii de gaze cu efect de seră atribuite României la nivelul Uniunii Europene, aprobată prin Legea nr. 163/2012, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 13 alin. (1) lit. w) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Ghidul de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic, 2020—2024, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 323/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 3 martie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), literele f)—h) și punctul 1 al literei l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) *autovehicul electric hibrid* — autovehicul hibrid care, pentru a-și asigura propulsia mecanică, preia energie din două surse de energie stocată, montate pe vehicul: un combustibil consumabil, respectiv un dispozitiv de stocare a energiei electrice (de exemplu: baterie, condensator, volant/generator etc.) care are o sursă de alimentare externă — plug-in, a cărei valoare nu depășește suma de 75.000 euro, cu TVA inclus;

g) *autovehicul pur electric* — orice autoturism, autoutilitară ușoară, autospecială/autospecializată ușoară sau cvadriciclu, propulsat/propulsată de un motor electric cu energie furnizată de baterii reîncărcabile, alimentate de o sursă externă de energie electrică, clasificat ca vehicul cu emisii poluante zero, a cărui valoare nu depășește suma de 75.000 euro, cu TVA inclus;

h) *autovehicul cu pilă de combustie cu hidrogen* — orice autovehicul aparținând categoriei M1 sau N1, astfel cum sunt definite acestea conform Regulamentului (UE) 2018/858, sau aparținând categoriei L6e sau L7e, astfel cum sunt definite acestea conform Regulamentului (UE) nr. 168/2013, acționat cu pilă de combustie care transformă energia chimică din hidrogen în energie electrică, pentru propulsarea vehiculului, a cărei valoare nu depășește suma de 75.000 euro, cu TVA inclus;

1. persoana fizică având domiciliul sau reședința în România, care deține în proprietate un autovehicul uzat înmatriculat pe numele său, moștenitorii acesteia sau cea care l-a dobândit printr-o decizie judecătorească, partaj sau donație, după caz;”

2. La articolul 2 alineatul (1), după litera s) se introduce o nouă literă, litera s¹), cu următorul cuprins:

„s¹) *ecobonus* — reducere din prețul de achiziționare a unui autovehicul nou cu anumite caracteristici de vechime ale autovehiculului uzat, susținută prin modalitate nerambursabilă din Fondul pentru mediu și acordată simultan cu ecotichetul;”

3. La articolul 3 alineatul (4), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) numărul de autovehicule electrice și/sau electrice hibride achiziționate prin program.

Cantitatea de CO₂ redusă anual ca urmare a achiziției prin program de autovehicule electrice și/sau electrice hibride se calculează după formula:

$$C = n \times (i \times 155 \text{ g/km} - \sum^i x = 1 \text{ ex}),$$

unde:

C = cantitatea de CO₂ redusă anual;

n = numărul mediu de km parcurși anual de un autovehicul;

i = indicatorul de la alin. (1);

ex = emisiile de CO₂ ale fiecărui autovehicul achiziționat prin program, exprimate în g/km.”

4. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 7

Ecotichetul

(1) Solicitantul beneficiază de ecotichet la achiziționarea unui autovehicul nou în schimbul predării spre casare a cel puțin unui autovehicul uzat. Se pot preda spre casare maximum două autovehicule uzate, beneficiind de prima de casare potrivit alin. (5).

(2) Prin excepție de la alin. (1), instituțiile publice și unitățile administrativ-teritoriale beneficiază de ecotichet în quantum de 120.000 lei la achiziționarea unui autovehicul nou, fără a fi obligate să predea spre casare un autovehicul uzat.

(3) În cazul în care se achiziționează o motocicletă electrică, solicitantul va preda spre casare doar un autovehicul uzat, beneficiind de prima de casare potrivit alin. (4) lit. c).

(4) Cuantumul ecotichetului pentru casarea unui singur autovehicul uzat este de:

a) 51.000 lei pentru achiziționarea unui autovehicul nou pur electric sau a unui autovehicul nou cu pilă de combustie cu hidrogen, exceptând motocicletă;

b) 26.000 lei pentru achiziționarea unui autovehicul nou electric hibrid, exceptând motocicletă, care generează maximum 80 g CO₂/km în sistem WLTP;

c) 26.000 lei pentru achiziționarea unei motociclete electrice.

(5) Cuantumul ecotichetului pentru casarea a două autovehicule uzate este de:

a) 54.000 lei pentru achiziționarea unui autovehicul nou pur electric sau a unui autovehicul nou cu pilă de combustie cu hidrogen, exceptând motocicletă;

b) 29.000 lei pentru achiziționarea unui autovehicul nou electric hibrid, exceptând motocicletă, care generează maximum 80 g CO₂/km în sistem WLTP.

(6) La ecotichet se poate adăuga un ecobonus în cuantum de 1.500 lei, pentru casarea fiecărui autovehicul uzat cu o vechime de cel puțin 15 ani de la data fabricației și/sau care are norma de poluare Euro 3 sau inferioară.

(7) Ecotichetul nu se cumulează cu alte programe care finanțează achiziționarea autovehiculelor noi. Prin excepție, ecotichetul poate fi cumulat cu operațiunile finanțate prin fonduri europene aferente politicii de coeziune.

(8) Ecotichetul se scade de către producătorul validat din prețul de comercializare, cu TVA, al autovehiculului nou, diferența fiind asigurată de către beneficiar din surse financiare proprii și/sau surse financiare complementare: credite bancare ori finanțare în baza unui contract de leasing financiar. Valoarea finanțării nu poate depăși 50% din prețul de comercializare al autovehiculului nou achiziționat prin program, cu excepția instituțiilor publice și a unităților administrativ-teritoriale. Pentru autovehiculul pur electric, electric hibrid sau cu pilă de combustie cu hidrogen, ecotichetul se scade de către producătorul validat din prețul de comercializare, care nu poate depăși suma de 75.000 euro, cu TVA inclus.

(9) Acordarea ecotichetului solicitantului operator economic cu personalitate juridică sau entitate fără personalitate juridică se face în baza schemei intitulate «Ajutor de *minimis* pentru Programul privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic», denumită în continuare schemă de *minimis*, instituită în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de *minimis*.

(10) Schema de *minimis* se aprobă prin dispoziție a președintelui AFM, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(11) În situația în care, în urma procesului de analiză, solicitantul prevăzut la alin. (9) este declarat eligibil și este acceptat spre finanțare, AFM comunică în scris acestuia cuantumul ajutorului care poate fi acordat sub forma ecotichetului și caracterul acestuia de ajutor de *minimis*, cu referire expresă la Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013.

(12) Solicitantul prevăzut la alin. (9) poate beneficia de cel mult echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro (sau 100.000 euro, dacă activează în domeniul transporturilor rutiere de mărfuri) la momentul depunerii dosarului de acceptare, cumulat cu valoarea alocării financiare solicitate; în caz contrar, solicitarea va fi nulă, conform prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013.

5. La articolul 9, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Este exclusă asumarea de către cedent în favoarea a doi sau mai mulți solicitanți cu același autovehicul uzat. Nerespectarea acestei condiții atrage anularea tuturor notelor de înscriere astfel obținute și excluderea cedentilor și autovehiculelor uzate din program, fără posibilitatea reînscriserii acestora.”

6. La articolul 10 alineatul (2), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) certificatul de atestare fiscală privind impozitele și taxele locale și alte venituri ale bugetului local, eliberat de autoritatea publică locală în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința solicitantul, nu mai vechi de 30 de zile la data prezentării la producătorul validat, în original, în copie legalizată sau emis și comunicat prin mijloace electronice de transmitere la distanță, atât cel emis pe numele solicitantului, cât și al cedentului;”.

7. La articolul 10, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Nota de înscriere este valabilă 120 de zile de la data emiterii, cu excepția anului 2024, când valabilitatea acesteia nu poate depăși data de 25 noiembrie. În cazul în care solicitantul intenționează să predea spre casare două autovehicule uzate, informațiile ambelor autovehicule trebuie incluse în nota de înscriere la momentul emiterii acesteia.”

8. La articolul 10, alineatele (7) și (8) se abrogă.

9. La articolul 10, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Retragerea sau anularea notei de înscriere atrage excluderea cedentului, a autovehiculului uzat și a solicitantului din program, fără posibilitatea reînscriserii acestora în cadrul aceleiași sesiuni.”

10. La articolul 20, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Este exclusă asumarea de către cedent în favoarea a doi sau mai mulți solicitanți, cu același autovehicul uzat. Nerespectarea acestei condiții atrage anularea tuturor contractelor de finanțare și a notelor de înscriere astfel obținute și excluderea proprietarilor și autovehiculelor uzate din program, fără posibilitatea reînscriserii acestora.”

11. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 21

Perfectarea contractului de finanțare și obținerea notei de înscriere de către persoana juridică

(1) După includerea sa în lista prevăzută la art. 18 alin. (13), solicitantul acceptat se înscrie în termen de 60 de zile de la aprobare, cu excepția anului 2024, când data-limită este 25 noiembrie, la oricare dintre producătorii care au încheiat contract cu AFM. Nerespectarea termenului se consideră renunțare la finanțare. Excepție face solicitantul acceptat căruia îi sunt incidente reglementările în vigoare în materia achizițiilor publice, care se poate înscrie la un producător validat numai după derularea tuturor procedurilor, în condițiile și termenele impuse prin lege.

(2) Înscrierea solicitantului constă în:

a) identificarea solicitantului în baza documentelor prevăzute la alin. (3);

b) verificarea includerii acestuia în lista solicitanților acceptați de către AFM și corespondența cu persoana înscrisă în certificatul de înmatriculare și cartea de identitate a autovehiculului uzat; în situația în care de la data emiterii certificatului de înmatriculare și/sau a cărții de identitate a autovehiculului uzat au survenit modificări în ceea ce privește forma juridică de organizare sau anumite atribute de identificare a solicitantului (denumirea, adresa sediului), acestea nefiind evidențiate în documentele autovehiculului uzat, se va/vor

solicita documentul emis/documentele emise potrivit prevederilor legale și din cuprinsul căruia/cărora să rezulte modificările efectuate;

c) identificarea autovehiculului uzat și constatarea condițiilor privind vechimea și înmatricularea acestuia, în baza documentelor prezentate;

d) introducerea în aplicație a informațiilor referitoare la: proprietarul autovehiculului uzat, solicitantul finanțării și autovehiculul uzat;

e) generarea automată a contractului de finanțare și a notei de înscriere și eliberarea acestora solicitantului. Pentru achiziționarea fiecărui autovehicul nou se emite o singură notă de înscriere și un contract de finanțare, indiferent dacă se preda două autovehicule uzate spre casare.

(3) Pentru înscriere, solicitantul acceptat constituie la producătorul validat un dosar de participare cuprinzând următoarele documente:

a) actul de identitate al reprezentantului legal/actul de identitate al persoanei împuternicite/delegate/desemnate să înscrie solicitantul, să predea spre casare autovehiculul uzat, să radieze autovehiculul uzat și să achiziționeze autovehiculul nou, în termen de valabilitate, în copie;

b) actul de împuternicire/delegare/desemnare a persoanei care înscrie solicitantul, predă spre casare autovehiculul uzat, radiază autovehiculul uzat și achiziționează autovehiculul nou, în copie, dacă este cazul;

c) actul de înființare/certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor/certificatul de înregistrare în registrul comerțului, în copie certificată «conform cu originalul»;

d) certificatul de înmatriculare a autovehiculului uzat, în copie certificată «conform cu originalul»;

e) cartea de identitate a autovehiculului uzat, în copie certificată «conform cu originalul»;

f) actul doveditor eliberat de către serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor competent teritorial, în copie certificată «conform cu originalul», pentru cazul în care din certificatul de înmatriculare sau din cartea de identitate a autovehiculului uzat nu rezultă anul fabricației, anul primei înmatriculări în România și/sau categoria autovehiculului uzat, dacă este cazul.

(4) La momentul perfectării contractului de finanțare, solicitantului acceptat i se eliberează nota de înscriere; la momentul eliberării notei de înscriere, solicitantul acceptat se va încadra în suma aprobată prin dosarul de acceptare.

(5) Este exclusă înscrierea solicitantului acceptat, în același timp și cu același autovehicul uzat, la 2 sau mai mulți producători validați. Înscrierea efectuată cu nerespectarea acestei condiții atrage anularea tuturor contractelor de finanțare și a notelor de înscriere astfel obținute și excluderea solicitantului din program, fără posibilitatea reînscrierii acestuia.

(6) Nota de înscriere este valabilă 120 de zile de la data emiterii, cu excepția anului 2024, când valabilitatea acesteia nu poate depăși data de 25 noiembrie. În cazul în care solicitantul intenționează să predea spre casare două autovehicule uzate, informațiile ambelor autovehicule trebuie incluse în nota de înscriere la momentul emiterii acesteia.

(7) Retragerea sau anularea notei de înscriere atrage excluderea cedentului, a autovehiculului uzat și a solicitantului din program, fără posibilitatea reînscrierii acestora în cadrul aceleiași sesiuni.

12. La articolul 26, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) cererea de validare a producătorului, completată integral prin tehnoredactare, conform formularului prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul ghid, semnată de reprezentantul legal al solicitantului sau de împuternicitul acestuia, cu semnătură electronică calificată bazată pe un certificat calificat emis de un

prestator de servicii de încredere conform Regulamentului (UE) 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE;”.

13. La articolul 30, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Contractul intră în vigoare la data semnării acestuia de către ambele părți și este valabil până la data de 15 iunie 2025, sub condiția menținerii de către producător a criteriilor de eligibilitate îndeplinite la momentul validării/revalidării.”

14. În anexa nr. 1, lista semnăturilor și nota se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Reprezentant legal/împuternicit al reprezentantului legal
Numele și prenumele .....
Funcția .....
Semnătura electronică .....
Data .....

NOTĂ:

Cererea de validare care conține ștersături ori modificări, nu este completată integral prin tehnoredactare, nu este semnată electronic, precum și cea incompletă sau care conține date și informații care se dovedesc neconforme cu realitatea atrag respingerea dosarului de validare.”

15. În anexa nr. 2, la articolul 1, după punctul 1.7 se introduc două noi puncte, punctele 1.8 și 1.9, cu următorul cuprins:

„1.8. Ecotichetul se scade de către producătorul validat din prețul de comercializare, cu TVA, al autovehiculului nou, diferența fiind asigurată de către beneficiar din surse financiare proprii și/sau surse financiare complementare: credite bancare ori finanțare în baza unui contract de leasing financiar. Valoarea finanțării nu poate depăși 50% din prețul de comercializare al autovehiculului nou achiziționat prin program, cu excepția instituțiilor publice și a unităților administrativ-teritoriale. Ecotichetul se acordă pentru autovehiculul pur electric, electric hibrid sau cu pilă de combustie cu hidrogen a cărui valoare nu depășește suma de 75.000 euro, cu TVA inclus.

1.9. Instituțiile publice și unitățile administrativ-teritoriale beneficiază de ecotichet în cuantum de 120.000 lei la achiziționarea unui autovehicul nou, fără a fi obligate să predea spre casare un autovehicul uzat.”

16. În anexa nr. 2, la articolul 6, punctul 6.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.2. Încetarea prezentului contract în condițiile prevăzute la pct. 6.1 lit. d)—f) are drept consecință recuperarea sumelor virate către producător, sub formă de plată de daune-interese în cuantum egal cu suma decontată începând cu data producerii evenimentului care determină încetarea, la care se adaugă dobânda legală pentru suma acordată, la nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, calculată de la data plății.”

17. În anexa nr. 3, la punctul I, după litera i) se introduce o nouă literă, litera i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) Certificatul de atestare fiscală privind impozitele și taxele locale și alte venituri ale bugetului local, înregistrat cu nr. .... /....., eliberat de către ....., în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința cedentul, nu mai vechi de 30 de zile la data prezentării, în original sau emis și comunicat prin mijloace electronice de transmitere la distanță.”

18. În anexa nr. 4, în cadrul anexei la contractul de finanțare, la punctul I, după litera s) se introduce o nouă literă, litera ș), cu următorul cuprins:

„ș) Certificatul de atestare fiscală privind impozitele și taxele locale și alte venituri ale bugetului local, înregistrat cu nr. .... /....., eliberat de către ....., în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința cedentul, nu mai vechi de 30 de zile la data prezentării, în original sau emis

și comunicat prin mijloace electronice de transmitere la distanță.”

19. În anexa nr. 6, la punctul 2, litera B se modifică și va avea următorul cuprins:

„B. suma de ..... lei, reprezentând un număr de ..... ecobonusuri pentru casarea autovehiculelor uzate cu o vechime de cel puțin 15 ani de la data fabricației și/sau care au norma de poluare Euro 3 sau inferioară.”

Art. II. — (1) Prevederile de la art. I pct. 15 și 16 din prezentul ordin se consideră asumate de către producătorii validați, în calitate de părți ale contractelor de participare în vederea

decontării aflate în vigoare la data publicării prezentului ordin, fără a fi necesară încheierea de acte adiționale.

(2) Prevederile din contractele de participare în vederea decontării, potrivit alin. (1), devin aplicabile în termen de două zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, dacă acestea nu au fost denunțate de către producătorii validați, prin notificarea Administrației Fondului pentru Mediu, sau devin aplicabile, prin acceptare tacită, la momentul săvârșirii de acte/fapte în acest sens.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

București, 20 martie 2023.
Nr. 783.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ghidului de finanțare a Programului de stimulare a înnoirii Parcului auto național 2020—2024, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 324/2020

Luând în considerare Referatul de aprobare al Administrației Fondului pentru Mediu nr. 20/ALA din 16.03.2023 pentru modificarea și completarea Ghidului de finanțare a Programului de stimulare a înnoirii Parcului auto național 2020—2024, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 324/2020,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (1) lit. s) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite prezentul ordin.

Art. I. — Ghidul de finanțare a Programului de stimulare a înnoirii Parcului auto național 2020—2024, aprobat prin Ordinul ministrului mediului, apelor și pădurilor nr. 324/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 3 martie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), punctul 1 al literei j) și litera p) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. persoana fizică având domiciliul sau reședința în România, care deține în proprietate un autovehicul uzat înmatriculat pe numele său, moștenitorii acesteia sau cea care l-a dobândit printr-o decizie judecătorească, partaj sau donație, după caz;

.....
p) *ecobonus* — reducere din prețul de achiziționare a unui autovehicul nou cu anumite caracteristici de vechime ale autovehiculului uzat și ale sistemului de propulsie aferent autovehiculului nou, susținută prin modalitate nerambursabilă din Fondul pentru mediu și acordată simultan cu prima de casare;”.

2. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 7

Prima de casare și ecobonusurile

(1) Solicitantul beneficiază de prima de casare la achiziționarea unui autovehicul nou în schimbul predării spre casare a cel puțin un autovehicul uzat. Se pot preda spre casare maximum două autovehicule uzate, beneficiind de prima de casare potrivit alin. (5) lit. c).

(2) Prin excepție de la alin. (1), instituțiile publice și unitățile administrativ-teritoriale pot beneficia de prima de casare în cuantum de 7.000 lei la achiziționarea unui autovehicul nou, fără a fi obligate să predea spre casare un autovehicul uzat. În situația în care optează pentru achiziționarea unui autovehicul nou în schimbul casării a două autovehicule uzate, vor beneficia de prevederile alin. (5) lit. c).

(3) În cazul în care se achiziționează o motocicletă, solicitantul va preda spre casare doar un autovehicul uzat, beneficiind de prima de casare potrivit alin. (5) lit. a).

(4) Prima de casare se acordă în funcție de cantitatea de emisii de CO₂/km generată de sistemul de propulsie al autovehiculului nou, astfel:

a) pentru autovehiculul nou, exceptând motocicletele, al cărui sistem de propulsie generează maximum 155 g CO₂/km în sistem WLTP;

b) pentru autovehiculul nou motocicletă, al cărui sistem de propulsie generează maximum 120 g CO₂/km în sistem WMTC, conform informațiilor înscrise în COC.

(5) Cuantumul primei de casare este de:

a) 7.000 lei pentru achiziționarea unei motociclete în schimbul casării unui autovehicul uzat;

b) 7.000 lei pentru achiziționarea unui autovehicul nou în schimbul casării unui autovehicul uzat;

c) 10.000 lei pentru achiziționarea unui autovehicul nou în schimbul casării a două autovehicule uzate.

(6) La prima de casare se pot adăuga următoarele ecobonusuri, astfel:

a) 1.500 lei, pentru autovehiculul nou, exceptând motocicletele, al cărui sistem de propulsie generează maximum 120 g CO₂/km în sistem WLTP;

b) 1.500 lei, pentru autovehiculul nou, exceptând motocicletele, echipat cu motorizare GPL/GNC;

c) 3.000 lei se acordă pentru autovehiculul nou, exceptând motocicletele, echipat cu sistem de propulsie hibrid;

d) 1.500 lei, pentru casarea fiecărui autovehicul uzat cu o vechime de cel puțin 15 ani de la data fabricației și/sau care are norma de poluare Euro 3 sau inferioară;

e) 1.500 lei, pentru autovehiculul nou motocicletă al cărui sistem de propulsie generează maximum 90 g CO₂/km în sistem WMTC.

(7) În situația în care sistemul de propulsie al autovehiculului nou îndeplinește mai multe dintre caracteristicile prevăzute la alin. (6), ecobonusurile se pot cumula.

(8) În sensul prezentului ghid, cantitatea de emisii de CO₂/km în regim de funcționare mixt/combinat este cea înscrisă în certificatul de conformitate al autovehiculului nou la rubrica 49 pct. 4 (valorile WLTP) sau în alte documente relevante. Excepție fac autovehiculele categoria L3e/L4e, pentru care cantitatea de emisii de CO₂/km în regim de funcționare mixt/combinat este cea înscrisă în certificatul de conformitate al autovehiculului nou la rubrica 4.0.3.

(9) Prima de casare nu se cumulează cu alte programe care finanțează achiziționarea autovehiculelor noi. Prin excepție, prima de casare poate fi cumulată cu operațiunile finanțate prin fonduri europene aferente politicii de coeziune.

(10) Prima de casare se scade de către producătorul validat din prețul de comercializare, cu TVA, al autovehiculului nou, diferența fiind asigurată de către beneficiar din surse financiare proprii și/sau surse financiare complementare: credite bancare ori finanțare în baza unui contract de leasing financiar. Valoarea finanțării nu poate depăși 50% din prețul de comercializare al autovehiculului nou achiziționat prin program.

(11) Acordarea primei de casare solicitantului operator economic cu personalitate juridică sau entitate fără personalitate juridică se face în baza schemei intitulate «Ajutor de *minimis* pentru Programul de stimulare a înnoirii Parcului auto național», denumită în continuare *schemă* de *minimis*, instituită în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013 al Comisiei din 18 decembrie 2013 privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ajutoarelor de *minimis*.

(12) Schema de *minimis* se aprobă prin dispoziție a președintelui AFM, conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2014 privind procedurile naționale în domeniul ajutorului de stat, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 20/2015, cu modificările și completările ulterioare.

(13) În situația în care, în urma procesului de analiză, solicitantul prevăzut la alin. (11) este declarat eligibil și este acceptat spre finanțare, AFM îi comunică în scris acestuia cuantumul ajutorului care poate fi acordat sub forma primei de casare și caracterul acestuia de ajutor de *minimis*, cu referire expresă la Regulamentul (UE) nr. 1.407/2013.

(14) Solicitantul prevăzut la alin. (9) poate beneficia de cel mult echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro (sau 100.000 euro, dacă activează în domeniul transporturilor rutiere de mărfuri) la momentul depunerii dosarului de acceptare, cumulată cu valoarea alocării financiare solicitate; în caz contrar, solicitarea va fi nulă, conform prevederilor Regulamentului (UE) nr. 1.407/2013.

3. La articolul 9, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Este exclusă asumarea de către cedent în favoarea a doi sau mai mulți solicitanți, cu același autovehicul uzat. Nerespectarea acestei condiții atrage anularea tuturor notelor de înscriere astfel obținute și excluderea cedentilor și autovehiculelor uzate din program, fără posibilitatea reînscrierii acestora.”

4. La articolul 10, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Nota de înscriere este valabilă 120 de zile de la data emiterii, cu excepția anului 2024, când valabilitatea acesteia nu poate depăși data de 25 noiembrie.”

5. La articolul 10, alineatele (7) și (8) se abrogă.

6. La articolul 10, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Retragerea sau anularea notei de înscriere atrage excluderea cedentului, a autovehiculului uzat și a solicitantului din program, fără posibilitatea reînscrierii acestora în cadrul aceleiași sesiuni.”

7. La articolul 20, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Este exclusă asumarea de către cedent în favoarea a doi sau mai mulți solicitanți, cu același autovehicul uzat. Nerespectarea acestei condiții atrage anularea tuturor contractelor de finanțare și a notelor de înscriere astfel obținute și excluderea proprietarilor și autovehiculelor uzate din program, fără posibilitatea reînscrierii acestora.”

8. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 21

Perfectarea contractului de finanțare și obținerea notei de înscriere de către persoana juridică

(1) După includerea sa în lista prevăzută la art. 18 alin. (13), solicitantul acceptat se înscrie în termen de 60 de zile de la aprobare, cu excepția anului 2024, când data-limită este 25 noiembrie, la oricare dintre producătorii care au încheiat contract cu AFM. Nerespectarea termenului se consideră renunțare la finanțare. Excepție face solicitantul acceptat căruia îi sunt incidente reglementările în vigoare în materia achizițiilor publice, care se poate înscrie la un producător validat numai după derularea tuturor procedurilor, în condițiile și termenele impuse prin lege.

(2) Înscrierea solicitantului constă în:

a) identificarea solicitantului în baza documentelor prevăzute la alin. (3);

b) verificarea includerii acestuia în lista solicitanților acceptați de către AFM și corespondența cu persoana înscrisă în certificatul de înmatriculare și cartea de identitate a autovehiculului uzat; în situația în care de la data emiterii certificatului de înmatriculare și/sau a cărții de identitate a autovehiculului uzat au survenit modificări în ceea ce privește forma juridică de organizare sau anumite atribute de identificare a solicitantului (denumirea, adresa sediului), acestea nefiind evidențiate în documentele autovehiculului uzat, se va/vor solicita documentul emis/documentele emise potrivit prevederilor legale și din cuprinsul căruia/cărora să rezulte modificările efectuate;

c) identificarea autovehiculului uzat și constatarea condițiilor privind vechimea și înmatricularea acestuia, în baza documentelor prezentate;

d) introducerea în aplicație a informațiilor referitoare la: proprietarul autovehiculului uzat, solicitantul finanțării și autovehiculul uzat;

e) generarea automată a contractului de finanțare și a notei de înscriere și eliberarea acestora solicitantului. Pentru achiziționarea fiecărui autovehicul nou se emite o singură notă

de înscriere și un contract de finanțare, indiferent dacă se predau două autovehicule uzate spre casare.

(3) Pentru înscriere, solicitantul acceptat constituie la producătorul validat un dosar de participare cuprinzând următoarele documente:

a) actul de identitate al reprezentantului legal/actul de identitate al persoanei împuternicite/delegate/desemnate să înscrie solicitantul, să predea spre casare autovehiculul uzat, să radieze autovehiculul uzat și să achiziționeze autovehiculul nou, în termen de valabilitate, în copie;

b) actul de împuternicire/delegare/desemnare a persoanei care înscrie solicitantul, predă spre casare autovehiculul uzat, radiază autovehiculul uzat și achiziționează autovehiculul nou, în copie, dacă este cazul;

c) actul de înființare/certificatul de înscriere în Registrul asociațiilor și fundațiilor/certificatul de înregistrare în registrul comerțului, în copie certificată «conform cu originalul»;

d) certificatul de înmatriculare a autovehiculului uzat, în copie certificată «conform cu originalul»;

e) cartea de identitate a autovehiculului uzat, în copie certificată «conform cu originalul»;

f) actul doveditor eliberat de către serviciul public comunitar regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor competent teritorial, în copie certificată «conform cu originalul», pentru cazul în care din certificatul de înmatriculare sau din cartea de identitate a autovehiculului uzat nu rezultă anul fabricației, anul primei înmatriculări în România și/sau categoria autovehiculului uzat, dacă este cazul.

(4) La momentul perfectării contractului de finanțare, solicitantului acceptat i se eliberează nota de înscriere; la momentul eliberării notei de înscriere, solicitantul acceptat se va încadra în suma aprobată prin dosarul de acceptare.

(5) Este exclusă înscrierea solicitantului acceptat, în același timp și cu același autovehicul uzat, la 2 sau mai mulți producători validați. Înscrierea efectuată cu nerespectarea acestei condiții atrage anularea tuturor contractelor de finanțare și a notelor de înscriere astfel obținute și excluderea solicitantului din program, fără posibilitatea reînscriserii acestuia.

(6) Nota de înscriere este valabilă 120 de zile de la data emiterii, cu excepția anului 2024, când valabilitatea acesteia nu poate depăși data de 25 noiembrie. În cazul în care solicitantul intenționează să predea spre casare două autovehicule uzate, informațiile ambelor autovehicule trebuie incluse în nota de înscriere la momentul emiterii acesteia.

(7) Retragera sau anularea notei de înscriere atrage excluderea cedentului, a autovehiculului uzat și a solicitantului din program, fără posibilitatea reînscriserii acestora în cadrul aceleiași sesiuni."

9. La articolul 26, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) cererea de validare a producătorului, completată integral prin tehnoredactare, conform formularului prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul ghid, semnată de reprezentantul legal al solicitantului sau de împuternicitul acestuia, cu semnătură electronică calificată bazată pe un certificat calificat emis de un prestator de servicii de încredere conform Regulamentului (UE) 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE;"

10. La articolul 30, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Contractul intră în vigoare la data semnării acestuia de către ambele părți și este valabil până la data de 15 iunie 2025, sub condiția menținerii de către producător a criteriilor de eligibilitate îndeplinite la momentul validării/revalidării."

11. În anexa nr. 1, lista semnăturilor și nota se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Reprezentant legal/împuternicit al reprezentantului legal
Numele și prenumele .....
Funcția .....
Semnătura electronică .....
Data ....."

NOTĂ:

Cererea de validare care conține ștersături ori modificări, nu este completată integral prin tehnoredactare, nu este semnată electronic, precum și cea incompletă sau care conține date și informații care se dovedesc neconforme cu realitatea atrag respingerea dosarului de validare."

12. În anexa nr. 2, la articolul 1, punctul 1.3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1.3. Cuanțul primei de casare este de:

a) 7.000 lei pentru achiziționarea unei motociclete în schimbul casării un autovehicul uzat;

b) 7.000 lei pentru achiziționarea unui autovehicul nou în schimbul casării unui autovehicul uzat;

c) 10.000 lei pentru achiziționarea unui autovehicul nou în schimbul casării a două autovehicule uzate.

1.3.1. Solicitantul beneficiază de prima de casare la achiziționarea unui autovehicul nou în schimbul predării spre casare a cel puțin un autovehicul uzat. Se pot preda spre casare maximum două autovehicule uzate, beneficiind de prima de casare potrivit pct. 1.3. Prin excepție, instituțiile publice și unitățile administrativ-teritoriale pot beneficia de prima de casare în cuantumul de 7.000 lei la achiziționarea unui autovehicul nou, fără a fi obligate să predea spre casare un autovehicul uzat. În situația în care optează pentru achiziționarea unui autovehicul nou în schimbul casării a două autovehicule uzate, vor beneficia de prevederile pct. 1.3 lit. c).

1.3.2. În cazul în care se achiziționează o motocicletă, solicitantul va preda spre casare doar un autovehicul uzat, beneficiind de prima de casare potrivit pct. 1.3 lit. a)."

13. În anexa nr. 2, la articolul 1 punctul 1.4, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) pentru autovehiculul nou, exceptând motocicletele, al cărui sistem de propulsie generează maximum 155 g CO₂/km în sistem WLTP;"

14. În anexa nr. 2, la articolul 1 punctul 1.5, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) 1.500 lei, pentru casarea fiecărui autovehicul uzat cu o vechime de cel puțin 15 ani de la data fabricației și/sau care are norma de poluare Euro 3 sau inferioară;"

15. În anexa nr. 2, la articolul 6, punctul 6.2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6.2. Încetarea prezentului contract în condițiile prevăzute la pct. 6.1 lit. d)—f) are drept consecință recuperarea sumelor virate către producător, sub formă de plată de daune-interese, în cuantumul egal cu suma decontată începând cu data producerii evenimentului care determină încetarea, la care se adaugă dobânda legală pentru suma acordată, la nivelul dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, calculată de la data plății."

16. În anexa nr. 3, la punctul I, după litera i) se introduce o nouă literă, litera i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) Certificatul de atestare fiscală privind impozitele și taxele locale și alte venituri ale bugetului local, înregistrat cu nr. .... /....., eliberat de către ....., în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința cedentul, nu mai vechi de 30 de zile la data prezentării, în original sau emis și comunicat prin mijloace electronice de transmitere la distanță;"

17. În anexa nr. 4, în cadrul anexei la contractul de finanțare, la punctul I, după litera s) se introduce o nouă literă, litera ș), cu următorul cuprins:

„ș) Certificatul de atestare fiscală privind impozitele și taxele locale și alte venituri ale bugetului local, înregistrat cu nr. .... /....., eliberat de către ....., în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința cedentul, nu mai vechi de 30 de zile la data prezentării, în original sau emis și comunicat prin mijloace electronice de transmitere la distanță.”

18. În anexa nr. 6, la punctul 2, litera A se modifică și va avea următorul cuprins:

„A. suma de ..... lei, reprezentând un număr de ..... prime de casare*);

*) 7.000 lei pentru achiziționarea unei motociclete în schimbul casării unui autovehicul uzat;

7.000 lei pentru achiziționarea unui autovehicul nou în schimbul casării unui autovehicul uzat;

7.000 lei pentru achiziționarea unui autovehicul nou, în cazul instituției publice și UAT;

10.000 lei pentru achiziționarea unui autovehicul nou în schimbul casării a două autovehicule uzate.”

19. În anexa nr. 6, la punctul 2 litera B, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) 1.500 lei, pentru casarea fiecărui autovehicul uzat cu o vechime de cel puțin 15 ani de la data fabricației și/sau care are norma de poluare Euro 3 sau inferioară.”

Art. II. — (1) Prevederile art. I pct. 12—15 din prezentul ordin se consideră asumate de către producătorii validați, în calitate de părți ale contractelor de participare în vederea decontării aflate în vigoare la data publicării prezentului ordin, fără a fi necesară încheierea de acte adiționale.

(2) Prevederile din contractele de participare în vederea decontării, potrivit alin. (1), devin aplicabile în termen de două zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, dacă acestea nu au fost denunțate de către producătorii validați, prin notificarea Administrației Fondului pentru Mediu, sau devin aplicabile, prin acceptare tacită, la momentul săvârșirii de acte/fapte în acest sens.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Tánczos Barna

București, 20 martie 2023.
Nr. 784.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

5 948493 469292